

شهید رضا (داریوش) ساکی

ولادت: ۱۳۴۶/۷/۱، استان همدان

پذیرش در رشته پزشکی دانشگاه علوم پزشکی

شهادت: ۱۳۶۵/۱۰/۳، اروندرود، عملیات کربلای ۴

آرامگاه: ملایر، بهشت هاجر، قطعه ۱

زندگی نامه

شهید رضا ساکی در اول مهر ماه ۱۳۴۶ در شهرستان ملایر متولد شد. تحصیلات خود را در مدارس این شهر با رتبه‌های عالی به پایان رساند و در سال ۱۳۶۴ در رشته پزشکی دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی پذیرفته شد. پس از آن به صورت داوطلبانه به جبهه رفت و در سوم دی ماه ۱۳۶۵ در منطقه اروندرود و عملیات کربلای ۴ به شهادت رسید.

فرازی از وصیت نامه

«فَتُوبُوا إِلَى بَارئِكُمْ فَاقْتُلُوا أَنفُسَكُمْ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ عِنْدَ بَارئِكُمْ»^۱

به سوی خدای آفریدگار خود بازگردید و خود را بکشید که برای شما در پیشگاه آفریدگارتان همین بهتر است.

ای خدا! ما را از آن بندگان مقرر ساز که نهال شوق دیدارت در باغ دل‌هایشان همیشه سبز و خرم است و سوز شرار محبت سراسر قلب آنان را فرا گرفته است. جانم از آن توست و آن را به تو می‌دهم که در نزد من امانتی بیش نیست؛ ای کاش بهتر از آن داشتم تا به پیشگاه مقدست عرضه می‌کردم.

بارالها! جوار تو را طلب می‌کنم، همان طور که حسین (ع) می‌گوید: «الموت أُولَى مِن رَكُوبِ الْعَارِ» مرگ از زندگی ننگین بهتر است. زندگی ما نیز به سبب معصیت، ننگی بیش نیست. در جستن بهشت جان کندن باید؛ در گریختن از دوزخ ریاضت کشیدن باید؛ در جستن دوست بذل جان باید.

اکنون که می‌خواهم جملاتی را تحت عنوان وصیت خدمت امام عزیز و امت شهید پرور ایران عرضه دارم، در ابتدا عرض می‌کنم که این راهی بود که باید می‌پیمودم و با آگاهی کامل انتخاب کردم؛ راهی بود که حسین (ع) به من آموخت که بذل جان کنم تا مکتب‌مان بماند و راهی بود که امام عزیزمان آن را بر ما هموار ساخت.

ای ملت عزیز ایران! قدر امام را بدانید؛ قدر این نعمت الهی را بدانید که مثل او دیگر نخواهید یافت. بعد از حضرت علی (ع) کسی نتوانسته است که حکومت اسلامی تشکیل دهد؛ سخنان او را به جان و دل بخرید. ای امت محمد (ص)! تأمل و اندیشه کنید و چون کوفیان زمان حسین (ع) نشوید و زرق و برق دنیا شما را متأثر نسازد.

برادران هم‌رزمم! در سنگر دانشگاه خدا را فراموش نکنید و جاه و مقام، شما را فریب ندهد. واقعاً دانشجو باشید و خداجو؛ نه سودجو و مقام‌جو. ضعفا و فقرا را به یاد داشته باشید. مسئولیت خون شهدا بر عهده شماست؛ حرمت خون آنها را حفظ کنید و آن را پایمال نکنید.

شعر زیر از «شهید احدی» برای دوست و همشهری‌اش «شهید داریوش ساکی» سروده شده است:

برهوت کویر را هر چه بجویید،

لابه‌لای تل‌های شنی‌اش را،

کنج واحه‌های فرتوتش را هر چه بکاوید،

چیزی نخواهید یافت،

مگر «یک آشنا».

به یاد فرزند هور،

فرزند خاکریز و دود و آب و خاک،

غواص دشمن‌شکن عرصه‌های خون و حماسه،

جزایر مجنون،

کارون،

اروند و ام‌الرصاص،

فرمانده بی‌باک، فریادگر کمین‌های جزیره،

پیش مرگ مین و سیم خاردار خورشیدی و باتلاق، «شهید داریوش ساکی»^۲.